

د سیاسي لوبو معصومانه قرباني!

ما دسیمین خور ټول داستان د نه خورو د اعتصاب له پیل نه بیا تر دې مهاله په بیلابیلو رسنیو کې گام په گام تعقیب کړی دی او د ځینو سیاسي کړیو له خوا د رامنځته شوي دغې خونړۍ لوبې شاهد یم چې څنگه یې په ظالمانه توګه د وطن دیوې مور د پاکو او معصومانه احساساتو نه ګټه پورته کړه او هغه یې د مرګ تربریده اعتراض او اعتصاب ته وهڅول او په دې سره یې د وطن په اوسنیو دردمنو شیبو کې د خپلو سیاسي لوبو میدان تود وساته، د ولس په ټپونو یې مالګې وډورولې، حکومت او نظام یې له ننګونو سره مخ کړ او په جګړه ځپلي هیواد کې یې د کرکیچ پراخولو ته لمن وهل. په داسې حالاتو کې حکومت او امنیتي ادارو ته څه کول په کار وو؟ څرګنده خبره ده چې د کرکیچ د پراخولو مخه باید نیول شوې وای، رنځه او سمدستي گام باید اوچت شوی وای ترڅو د دغې خونړۍ لوبې مخه نیول شوې وای، زه د حکومت او امنیتي ادارو دغه گام ستایم چې دغه لوبې ته یې خاتمه ورکړه، د امنیتي ادارو د څرګندونو پر بنسټ داسې اطلاعات تر لاسه شوي وو چې ترهګرو غوښتل د پارلمان او سیمین بارکزی د اعتصاب پر خیمه برید وکړي چې هغه وخت بیا ددې کار د عواقبو ځواب چاپه غاړه اخیسته؟ هغه مهال به هم حکومت او نظام د لوبې پوښتني سره مخ وای او هم به ولس د یو لوی غم او ماتم شاهد وای.

دا سمه ده چې په ولسواک نظام کې د هیواد هر اوسیدونکي د مدني حقونو څخه برخمن دی کله چې د هغه په وړاندې ظلم او تیري کېږي باید د هیواد د قوانینو په رڼا کې خپل اواز جګ کړي خو دا خبره هم د پام وړ ده چې هر مدني حرکت باید داسې یو حرکت وي چې د قانون او د اسلام د مبارک دین د اصولو پر خلاف نه وي، آیا د نه خورو اعتصاب په رښتیا یو مدني حرکت دی او هغه هم داسې اعتصاب چې د مرګ تربریده باید دوام ولري؟ دا خو په هیڅ ډول مدني حرکت نه ګڼل کېږي بلکې یوه ځان وژنه ده او ځان وژنه د اسلام د مقدس دین پر خلاف یو عمل دی چې ورته اجازه نشته. بله اساسي خبره داده چې د سیمین خور مشکل او اعتراض د ټاکنو د خپلواک کمیسیون سره اړه لرل، هغې ادعا کوله چې رایې یې د هغه چا په پرتله ډیرې دي چې ددې پرځای بریالی اعلان شوي چې وروسته د ټاکنو خپلواک کمیسیون دنده واخیستل او د ولسي جرګې د دواړو غړیو رایې یې له سره وشمیرلې د شمیرني وروسته ثابته شوه چې د سیمین بارکزی رایې د هغه بلې خور په پرتله ډیرې کمې وې، هغه وخت لازمه وه چې سیمین خور باید خپل اعتصاب پای ته رسولی وای خو د ځینو سیاسي کړیو په مستقیم لمسونه هغه د اعتصاب دوام ته هڅول کیده، داسې څرګند ثبوتونه هم شته چې د سیمین وصیت نامه او لوړپوړیو چارواکو ته ګواښونه هم ددغو کړیو له خوا لیکل شوي په وصیت نامه کې داسې ګواښ وشو چې سیمین به خپل د نه خورو اعتصاب ته د مرګ تربریده دوام ورکړي، نو کله چې خبره دې برید ته ورسېږي، حکومت، امنیتي ادارې او اړوند ارګانونه باید د وطن د لوړو ګټو پر بنسټ کومه پرېکړه وکړي؟ تر ټولو خطرناکه دا چې د هیواد او ولس دښمنان په دې اړه کرار نه دي ناست هغوی د هیواد د هر کرکیچ نه ناوره ګټه پورته کوي او غواړي چې د تاوتریخوالي او کرکیچ لمن نوره هم پراخه شي.

د امنیتي ادارو په راپورونو کې په څرګنده ویل شوي چې ترهګرو نیت درلود ترڅو د ولسي جرګې په ودانۍ او د سیمین بارکزی د اعتصاب په خیمه برید وکړي، د دومره لوی ګواښ په وړاندې د حکومت او نظام بې تفاوته پاتې کېدل هیڅ د زغملو نه دي داچې امنیتي ادارو د پېښې نه وړاندې اقدام کړی دا یو پرځای امنیتي گام ګڼل کېږي چې له یوې لوبې فاجعې نه یې له وړاندې مخنیوي کړی ځکه د هیواد د اتباعو امنیت د حکومت او امنیتي ادارو لومړنی دنده ده.

یو بل حقیقت دادی چې دامهال زموږ هیواد د خپل تاریخ له ډیر حساس او نازک پړاو نه تیرېږي له یوې خوا د عنعنوي لوبې جرګې د جوړیدو هڅې روانې دي، بل پلو د امریکې سره د ستراتیژیکو اړیکو د لاسلیک کولو خبره ده او بل پلو د بن د دوهم کنفرانس د جوړیدو وخت په رارسیدو دی، دا ټولې هغه مهمې او درنې دندې دي چې د دولت او ولس په وړاندې پرتې دي، دغه راز یو بل تریخ واقعیت دادی چې زموږ د ګاونډیانو کړنو زموږ په وړاندې بدلون موندلی د دواړو ګاونډیانو له لوري زموږ په خاوره راکټي او د توغندیو بریدونه دوام لري، هیواد دامهال د بیلابیلو هیوادونو د مقابلې په یو میدان بدل شوی دی، په دغو نازکو حالاتو کې د هیواد لوري ګټې له مور نه څه غواړي؟ آیا کرکیچ ته لمن وهل او د نویو کرکیچونو راپیدا کول؟ دا ټولې هغه پوښتني دي چې هر افغان باید ورته ځواب ووايي او دې لړ کې د پوښتني زیاتي د هیواد سیاستوالو ته متوجه دي، دا وخت د دولت په چوکاټ کې بیلا بیل سیاسي ګوندونه او ډلې شتون لري، یوشمیر ګوندونه د دولت سره موافق دریځ لري خو ځینې ډلې او اپتلافونه مخالف دریځونه لري چې دا د قانون پر بنسټ د هغوی حق دی چې مخالف نظرونه ولري خو د ملي ګټو او ملي مصالحو په اړه باید د هیواد د ټولو سیاسي ډلو او اپتلافونو دریځونه یو ډول وي ځکه د هیوادونو ملي ګټې او ملي مصالح د ټولو سیاسي ګوندونو په ګډ ملي دریځ پورې اړه لري، کېدی شي زموږ د ګاونډي پاکستان مثال په دې اړه ډیر غوره مثال وي، کله چې د امریکې له لوري پاکستان

دپاڼو شمېره: له 1 تر 2

د حقاني شبکي د شتون او فعاليتونو له امله د سختو اخطارونو او گواښونو سره مخ شو د پاکستان د حکومت ټولو موافقو او مخالفو گوندونو په گډه دا گواښونه خپل ځمکنی بشپړتيا ته لوي خطر وباله او د هيواد د ټولو سياسي گوندونو په گډون يې د ټولو گوندونو يا (آل پارټيز کنفرانس) په نوم يوه لويه غونډه راوبلل چې د ملکي ادارې برسیره، د پاکستان نظامي قيادت او ټولو سياسي او مذهبي گوندونو په کې گډون کړی وو او د ورپېښو خطرونو په اړه يې په گډه بحثونه او پريکړي وکړې، د افغانستان اوسني حالات هم ددې غوښتنه کوي چې د هيواد ټول سياسي گوندونه، اپتلافونه، اپوزيسيون، ازادي سياسي څيرې، مدني ټولني او مخور کسان يوه ملي اجماع رامنځته کړي او دملي گټو پربنسټ د شتو ننګونو او گواښونو په وړاندې گډ دريځ غوره کړي او خپل ولس او نړيوالو ته ديو موټي هيواد او متمدن قوم په توگه د يووالي انځور وړاندې کړي.

پورته مقاله تيره ورځ په سرنوشت ورځپاڼي کې خپره شویده.
عبدالاحد پيغام

د پاڼو شمېره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادښت: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ